

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Šimonovej a členov senátu JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Pavla Polku v trestnej veci vyžiadanej osoby **M. K.** v konaní o návrhu prokurátorky Krajskej prokuratúry Trenčín na vzatie vyžiadanej osoby do predbežnej väzby prejednal na neverejnom zasadnutí konanom dňa 16. apríla 2014 sťažnosť podanú vyžiadanou osobou **M. K.** proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 2 Ntc 3/2014, z 10. apríla 2014, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť vyžiadanej osoby **M. K.**
sa z a m i e t a .

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Trenčíne uznesením sp. zn. 2 Ntc 3/2014, z 10. apríla 2014 podľa § 15 ods. 1, ods. 2 zákona č. 154/2010 Z.z. o Európskom zatýkacom rozkaze (ďalej len zákon o EZR) rozhodol tak, že vyžiadanú osobu **M. K.** zobral do predbežnej väzby s tým, že väzba sa začína 8. apríla 2014 o 18.15 hod. a bude vykonávaná v Ústave na výkon väzby Ilava.

Z odôvodnenia uznesenia súdu prvého stupňa vyplýva, že dňa 9. apríla 2014 o 13.35 hod. bol krajskému súdu predložený návrh prokurátorky Krajskej prokuratúry v Trenčíne na vzatie vyžiadanej a zadržanej osoby M. K. do predbežnej väzby podľa § 13 ods. 2 zákona o EZR v podstate na tom podklade, že vyžiadaná a zadržaná osoba M. K. má na území Slovenskej republiky evidovaný trvalý pobyt v obci N. B. X. a bol na ňu vydaný európsky zatýkací rozkaz Mestským súdom v Estepone, Španielske kráľovstvo, na účely trestného stíhania pre skutok právne posúdený ako trestný čin vraždy podľa španielskeho trestného zákona, za ktorý možno uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby 25 rokov a ktorý zároveň možno priradiť k jednej z 32 kategórií trestných činov uvedených v § 4 ods. 4 zákona o EZR.

Zo zápisnice o výsluchu vyžiadanej a zadržanej osoby vyhotovenej Krajským súdom v Trenčíne dňa 10. apríla 2014 vyplýva, že po vyhlásení uznesenia o vzatí vyžiadanej osoby M. K. do predbežnej väzby, jeho odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku prokurátorka prehlásila, že sťažnosť nepodáva. Vyžiadaná osoba M. K. prehlásila, že sťažnosť podáva.

Ku dňu rozhodovania nadriadeným súdom o sťažnosti vyžiadanej osoby M. K. sťažnosť podaná do zápisnice o jej výsluchu odôvodnená nebola napriek tomu, že zo súdneho spisu vyplýva doručenie písomného vyhotovenia uznesenia vyžiadanej osobe a jej obhajcovi dňa 10. apríla 2014. Príslušný prokurátor sa k sťažnosti vyžiadanej osoby nevyjadril.

Podľa § 192 ods. 1 Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Najvyšší súd, ako nadriadený orgán, v súlade s ustanovením § 192 ods. 1 Tr. por., v ktorom je vyjadrený obmedzený revízny princíp, po tom, ako nezamietol sťažnosť z dôvodov § 193 ods. 1 písm. a/ alebo b/, na základe sťažnosti preskúmal napadnuté výroky uznesenia, a to zo všetkých hľadísk, bez ohľadu na to, či tieto hľadiská sú alebo nie sú v sťažnosti uvedené, a jednak správnosť postupu konania, ktoré napadnutým výrokom predchádzalo, a to z hľadiska všetkých chýb, ktoré by mohli spôsobiť nesprávnosť napadnutých výrokov uznesenia. Pri plnení revízneho princípu preveril z právnej stránky, či v celom konaní, v priebehu ktorého sa vytvárali podklady pre napadnuté uznesenie, nedošlo k porušeniu Trestného zákona, Trestného poriadku alebo iných mimotrestných právnych noriem, ktoré sú súčasťou právneho poriadku, lebo právo nemôže byť založené na neprávne.

Sťažnosť proti uzneseniu je prípustná v súlade s ustanoveniami § 18 ods. 1, veta druhá zákona o EZR, § 185 ods. 1, ods. 2 Tr. por., bola podaná oprávnenou osobou v zmysle § 186 ods. 1 Tr. por. a v lehote stanovenej § 187 ods. 1 Tr. por.

Najvyšší súd dospel k záveru, že sťažnosť vyžiadanej osoby M. K. nie je dôvodná.

Z predloženého súdneho spisu vyplýva, že Mestský súd Estepona, Španielske kráľovstvo pod číslom D.P 561/2014 dňa 8. apríla 2014, vydal na M. K. európsky zatýkací rozkaz, predmetom ktorého je vydanie M. K. na trestné stíhanie na územie Španielskeho kráľovstva pre trestný čin vraždy v zmysle Španielskeho trestného zákona. Z listiny vyplýva, že vyžiadaná osoba M. K. je trestne stíhaná pre trestný čin zabitia/vraždy podľa čl. 138 a nasl. Španielskeho trestného zákonníka, pričom skutku sa mala dopustiť dňa 5. apríla 2014 v rodinnom dome v obytnej časti S. B. E., ktorý sa nachádza na ulici J. č. X., spôsobom, ktorý je popísaný v EZR a poškodeným má byť A. D. B..

Súčasťou spisu je zápisnica o zadržaní osoby z 8. apríla 2014, z ktorej vyplýva, že v tento deň bola zadržaná vyžiadaná osoba M. K. o 18,15 hod., pričom bola riadne oboznámená s dôvodmi zadržania a súčasťou spisu je aj zápisnica o výsluchu vyžiadanej osoby M. K. z 9. apríla 2014, ktorý výsluch vykonala prokurátorka Krajskej prokuratúry Trenčín.

Vyžiadaná osoba M. K. pri výsluchu pred sudcom uviedla, že Španielsko opustila z dôvodu, pretože mala strach o svoj život a zdravie, pretože A. D. B. mal v Španielsku silné kontakty na vplyvných ľuďoch, z čoho mala obavu, že jej bude chcieť ublížiť tak, ako sa jej vyhrážal v minulosti. Zdôraznila, že keď z toho domu - z miesta činu odchádzala, nevedela, že je mŕtvy. O tom, že A. D. B. je mŕtvy sa dozvedela až keď bola mimo územia Španielska. Stále tomu osobne neverí, že je mŕtvy. Jej cesta zo Španielska smerovala do Paríža, kde prestúpila a cestovala ďalej na Slovensko. Uviedla, že pištoľ nikdy nedržala. Toto bolo prvý krát. Tieto skutočnosti chcela povedať na Slovensku, lebo tu nemá obavu z kontaktov poškodeného, o ktorých hovorila. Uviedla, že je ochotná sa dostaviť na každý jeden úkon pred prokurátora a súd v súvislosti s vydaním. Po príchode na územie Slovenskej republiky išla priamo na políciu povedať, čo sa stalo. Predtým sa s nikým nestretla a nikto ju v tomto smere neovplyvňoval, ani jej neradil. Na jej požiadanie prišiel za ňou do Španielska priateľ, ktorý chcel, aby sa prihlásila na políciu v Španielsku, ale z už uvedených dôvodov to odmietla, potom jej pomohol pricestovať na

Slovensko, pričom na záver vyžiadaná osoba doplnila, že priateľ sa skontaktoval so známym, ktorý pracuje na kriminálnej polícii a vlastne tento im poradil, čo je najlepšie, aby urobila, keď nechce ísť do Španielska.

Podľa § 15 ods. 1 zákona o EZR účelom predbežnej väzby je zabezpečiť prítomnosť zadržanej osoby na území Slovenskej republiky, pokiaľ orgán štátu pôvodu, ktorý má záujem na jej vydaní, nepredloží originál európskeho zatýkacieho rozkazu s prekladom do štátneho jazyka ak sa preklad vyžaduje.

Podľa § 15 ods. 2 zákona o EZR sudca krajského súdu je povinný do 48 hodín od odovzdania zadržanej osoby a od doručenia návrhu prokurátora na vzatie do predbežnej väzby túto osobu vypočúť a rozhodnúť o jej vzatí do predbežnej väzby alebo ju prepustiť na slobodu. Ak v čase rozhodovania o predbežnej väzbe nie je k dispozícii európsky zatýkací rozkaz, sudca rozhoduje na návrh prokurátora, ku ktorému je pripojený záznam podľa § 3 písm. l/. Dôvodmi väzby podľa všeobecného predpisu o trestnom konaní nie je pritom viazaný.

Podľa § 15 ods. 3 zákona o EZR na konanie podľa odseku 1 je príslušný krajský súd, ktorému prokurátor príslušný podľa § 11 predložil návrh na rozhodnutie o predbežnej väzbe.

Z predloženého súdneho spisu nadriadený súd zistil, že sudca krajského súdu rozhodol o návrhu prokurátorky na vzatie M. K. do predbežnej väzby v rámci lehôt stanovených zákonom, vyžiadaná osoba bola vypočutá, mala ustanoveného obhajcu a bola riadne oboznámená s dôvodmi zadržania.

Nadriadený súd zistil, že konanie, ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu, bolo vykonané prvostupňovým súdom v súlade s príslušnými zákonnými ustanoveniami. Rozhodnutiu súdu prvého stupňa nemožno vytknúť žiadnu chybu či nedostatok, pričom odôvodnenie rozhodnutia učinil prvostupňový súd zodpovedajúcim spôsobom, dostatočne a presvedčivo. V súlade so zákonom rozhodol o vzatí vyžiadanej osoby do predbežnej väzby, pretože v posudzovanom prípade boli na uvedený postup splnené zákonné podmienky uvedené v § 15 ods. 1, ods. 2, ods. 3 zákona o EZR, pričom dôvodmi väzby podľa všeobecného predpisu o trestnom konaní nebol viazaný.

Európsky zatýkací rozkaz bol vydaný na účely trestného stíhania pre skutok, ktorý je podľa právneho poriadku Slovenskej republiky a právneho poriadku Španielskeho kráľovstva, trestným činom.

Dôvody napadnutého uznesenia vo vzťahu k vyžiadanej osobe M. K. sú zrozumiteľné a dostatočne logické, vychádzajúce zo skutkových okolností prípadu a relevantných právnych noriem. Nadriadený súd pripomína, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdov tvoria jednotu a pri existencii vysoko kvalifikovaného rozhodnutia súdu prvého stupňa nadriadenému súdu dáva možnosť len v podrobnostiach poukázať na dôvody, na ktorých súd prvého stupňa založil svoje rozhodnutie.

Najvyšší súd na doplnenie dodáva, že krajský súd správne aplikoval ustanovenie zákona o EZR a v zmysle jeho § 1 ods. 2 z hľadiska konania a rozhodnutia o predmetnej otázke – predbežnej väzbe.

Európsky zatýkací rozkaz je v zmysle zákona o EZR založený na zásade vzájomného uznávania rozhodnutí medzi štátmi Európskej únie. Je to vyjadrenie určitej dôvery justičným orgánom členského štátu, že rozhodnutie orgánu iného členského štátu je vecne správne.

Z ustanovenia článku 5 ods. 1 písm. c/, písm. f/ Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a § 15 ods. 1 zák. o EZR vyplýva, že inštitút predbežnej väzby v konaní o európskom zatýkacom rozkaze má iný charakter, než väzba v rozsahu jej úpravy v štvrtej hlave prvej časti prvého až tretieho dielu Trestného poriadku (§ 71- § 87 Tr. por.). To platí nie len o dôvodoch tejto väzby (§ 71 Tr. por.), ale aj o rozhodovaní o väzbe (§ 72, najmä ods. 2 Tr. por.). Napriek tomu, že aj predbežná väzba je prostriedkom na zabezpečenie účasti osoby obvinenej v konaní – v tomto konaní jej dôvody nie sú vymedzené tak striktne ako v ustanovení § 71 Tr. por.

Osoba v konaní o predbežnej väzbe, vydávacej väzbe a o prípustnosti vydania do cudziny nemá postavenie obvineného. Účelom konania o vydanie do cudziny nie sú preto otázky viny alebo neviny, ale len otázka, či sú splnené zákonné predpoklady na vzatie osoby do predbežnej väzby, vydávacej väzby a či je prípustné jej vydanie ako vyžiadanej osoby. V takom konaní sa neskúma otázka prezumpcie neviny, trestnosť činu a ani právo na obhajobu v rozsahu, ktorý je v konaní pred trestným súdom Slovenskej republiky obvinenej osobe ústavne zaručený.

Nie je teda potrebné na základe doteraz zistených konkrétnych skutočností konštatovať obavu z úteku, ovplyvňovanie dokazovania alebo páchania trestnej činnosti v zmysle § 71 ods. 1 písm. a/, písm. b/ alebo písm. c/ Tr. por. Súd taktiež nepreskúmava dôvodnosť podozrenia zo spáchania skutku, pre ktorý je osoba vyžiadaná, a správnosť právnej

kvalifikácie tohto činu z hľadiska práva štátu pôvodu (z hľadiska právneho poriadku Slovenskej republiky naposledy uvedenú otázku skúma až pri rozhodovaní o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu podľa § 22 ods. 3 – 5, a to v súvislostiach použitia § 23 zák. o EZR).

Pri absencii konkrétnych sťažnostných námietok vyžiadanej osoby M. K. podrobil nadriadený súd napadnuté uznesenie a konanie, ktoré mu predchádzalo, všeobecnému prieskumu. Podľa jeho výsledkov, neboli zistené nadriadeným súdom také pochybenia pri aplikácii práva hmotného a procesného, ktoré by odôvodňovali zmenu alebo zrušenie napadnutého uznesenia.

Z hore uvedených dôvodov najvyšší súd sťažnosť vyžiadanej osoby M. K. podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol, pretože nie je dôvodná.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 16. apríla 2014

JUDr. Gabriela Š i m o n o v á , v.r.

predsedníčka senátu

Vyhotovil: JUDr. Pavol Polka

Za správnosť vyhotovenia: Katarína Cíсарová